

Lovforslaget sættes til forhandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Der er ingen uenighed mellem de ærede forslagsstillere og regeringen om, at det vil være ønskeligt at udvide byggeriet af boliger. Jeg har tidligere nævnt, at vi for indeværende år forudsætter et murstensbyggeri på ca. 20 000 nye boliger, heraf 17 000 med statslån. Jeg har tilføjet, at yderligere forøgelse af byggeprogrammet måtte ske ved anvendelse af utraditionelle byggemetoder, som baseres på uaglært arbejdskraft, og jeg har lovet at fremme projekter af denne art. Jeg er derimod uenig med de ærede forslagsstillere i, at der til et ekstraordinært byggeri bør ydes lempelser, som er mere vidtgående end de lempelser, som allerede kan ydes efter den gældende byggestøttelov.

Jeg har i efteråret fremsat et lovforslag, som vi tidligere har talt om, og som jeg forstår der stadig ikke er interesse for, men som jeg opretholder. Det viser, hvordan jeg mener udviklingen på dette område skal være. Det er et lovforslag, som tillader en yderligere udvikling af det socialfilantropiske byggeri, og jeg synes, at man burde acceptere dette forslag fremfor nu at indføre en helt ny kategori af tilskudsbyggeri.

I realiteten er der jo ingen forskel på de huslejevilkår, som reglerne for socialfilantropisk byggeri byder på, og dem, som det forslag, de ærede medlemmer har stillet, åbner udsigt til. Ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Ingvar Dahl, havde åbenbart også al sin opfindsomhed behov for at finde på argumenter for sit forslag. Han påstod simpelthen, at en særlig offensiv for yderligere socialfilantropisk byggeri vil være utilstrækkelig til at løse de problemer, vi står overfor, men denne påstand er ubevist og kan kun bevises, hvis man efter forgæves at have prøvet den udvidelse af bevillingerne, som jeg allerede har foreslået ved rigsdagssamlingens begyndelse, når til den opfattelse, det ærede medlem har. Jeg mener imidlertid, det vil vise sig, at en udvidelse af det socialfilantropiske byggeri vil kunne gennemføres og gennemføres under en form, som er mere sympatisk og bedre end den, det ærede medlem foreslår ved dette forslag om et nyt kapitel i boligstøtteloven.

Det ærede medlem hr. Ingvar Dahl

synes i det hele taget at mene, at der er et ekstraordinært hensyn at tage til en særlig dårligt stillet gruppe af bolig efterspørgere. Jeg forstår ikke denne tankegang. Det socialfilantropiske byggeri er jo netop beregnet på de dårligst stillede, i alt fald dem, som er dårligst stillede i økonomisk henseende, og de, der vil søge sig en lejlighed i det socialfilantropiske byggeri, vil ofte være dem, der er dårligst stillet, ikke alene i økonomisk henseende, men også i bolig mæssig henseende.

Det ærede medlem pegede på de folk, der bor i sommerhuse eller andre interimistiske boliger. Når folk bor under sådanne vilkår, skyldes det imidlertid ikke alene deres økonomi, men også ofte den omstændighed, at de pågældende slet ikke har nogen boligret i den kommune, hvor de har slået sig ned i sommerhusbebyggelse o. lign. Det er klart, at når vi har det system, vi nu engang har i den gældende lovgivning, at man først efter at have boet i en kommune en vis tid kan blive indstillet til en ledig bolig, så vil en masse mennesker, som nu engang vil til den pågældende kommune, foretrække at klare sig med den interimistiske bolig, indtil dette tidsrum er gået. Jeg forstår i det hele taget ikke, at man er nødt til at opdele folk i kategorier. Vi ved, at der er bolignød, og det er i og for sig motivering nok for at bygge så meget, som der overhovedet kan bygges, og vi ved, at vi i den gældende lov har lempelsesmuligheder også med hensyn til huslejevilkår, som skulle gøre det muligt at klare sagen på samme favorable udligningsvilkår som dem, det ærede medlems forslag tager sigte på.

Så er det naturligvis et spørgsmål, om vi har de fornødne byggekrafter til at gennemføre den forøgelse af boligbyggeriet, som vi ønsker. Det ærede medlem udtalte som ordfører for forslagsstillerne, at der er tilstrækkeligt af byggekrafter, og det ærede medlem synes at forudsætte, at problemets løsning er at reservere byggekrafterne for boligbyggeriet. Gennem nogle spekulationer over antallet af murersvende når han til en begrundelse for sin påstand, men jeg mener, at han overser, at murerne nu engang ikke er bosat netop der, hvor behovet for dem er størst, at de er ikke lette at flytte fra egn til egn, og at en ikke uvæsentlig del er optaget af andet arbejde end boligbyggeri, samt at en stor del af